

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: M. D.
bytem

zastoupen Mgr. Václavem Voříškem
advokátem se sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha

proti

žalovanému: Krajský úřad kraje Vysočina
sídlím Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2018, č. j. KUJI 26789/2018,
sp. zn. OOSČ 141/2018 OOSC/41,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2018, č. j. KUJI 26789/2018, sp. zn. OOSČ 141/2018 OOSC/41 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Žďár nad Sázavou, odboru dopravy, ze dne 11. 1. 2018, sp. zn. OD/1493/17/KH (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 a ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále též „zákon o silničním provozu“), kterých se měl dopustit tím, že dne 1. 9. 2017 v 14:45 hod. na pozemní komunikaci silnice II. třídy č. 353 ul. Vysocká v obci Žďár nad Sázavou (u č. p. 827/44, GPS délka 015°56'56.694" E, GPS šířka 49°34'14.826" N, ve směru jízdy od ul. Wonkova na obec Vysoké), řídil motorové vozidlo tov. zn. F., RZ:, přičemž silniční radarový rychloměr RAMER 10 C zaznamenal u výše uvedeného motorového vozidla rychlost 64 km/h. Rychlost jízdy byla příslušníky policie naměřena v úseku, kde je povolena maximální rychlost 50 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla jako nejvyšší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 61 km/h, čímž došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci nejméně o 11 km/h. Následnou kontrolou bylo zjištěno, že žalobce řídil motorové vozidlo, ačkoliv měl neplatný řidičský průkaz, neboť jeho platnost uplynula dne 30. 7. 2017.
3. Za spáchání uvedených přestupků byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

4. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve shrnul skutkový stav věci a dosavadní průběh řízení, přičemž dospěl k závěru, že spáchání přestupků bylo žalobci prvostupňovým správním orgánem prokázáno bez důvodných pochybností, a to na základě podkladů, které byly do spisu založeny.
5. Pokud se jedná o materiální stránku přestupků, žalovaný doplnil, že jakékoliv překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci zvyšuje nebezpečí kolizní situace, tedy ohrožení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Žalobce navíc překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 11 km/h. Současně se dopustil přestupku spočívajícího v tom, že řídil motorové vozidlo, aniž by měl u sebe platný řidičský průkaz, čímž mohl u policie vzbudit pochybnost, zda je k řízení motorových vozidel oprávněn. Uložení pokuty v polovině zákonného rozpětí považoval žalovaný za přiměřené.

III. Žaloba

6. Žalobce namítal, že nebyl ze strany správních orgánů spolehlivě zjištěn skutkový stav věci, přičemž se současně dopustily deformace důkazu. Konkrétně žalobce argumentoval tím, že nelze z výstupní fotodokumentace, resp. záznamu přestupku, zjistit registrační značku vozidla. Z toho důvodu nelze dospět k závěru, že byla rychlost jízdy změřena vozidlu žalobce, což je nedostatek, který nelze překonat úředním záznamem.
7. Kromě toho žalobce namítal, že nebylo prokázáno ani spáchání přestupku spočívajícího v předložení neplatného řidičského průkazu. Správní orgány totiž vycházely v rozporu s ustálenou judikaturou pouze z úředního záznamu a oznámení přestupku, které mohou být při dokazování použity jen podpůrně. Jiný důkaz však nebyl v tomto ohledu proveden.
8. V této souvislosti žalobce doplnil, že byl skutek nesprávně právně kvalifikován, neboť mělo dojít k porušení povinnosti podle ust. § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu, podle kterého platí, že řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe řidičský průkaz. Z obsahu policejní dokumentace však vyplývá, že žalobce policistům řidičský průkaz předložil, přestože byl neplatný. Mohl být proto postihnout pouze za to, že neplatný řidičský orgán neodevzdal příslušnému orgánu. Podobně lze podle žalobce poukázat na rozdíl mezi tím, pokud řidič bezpečnostní pásy nepoužije nebo jimi není vozidlo vůbec vybaveno.
9. Z podkladů pro rozhodnutí navíc nevyplývá, že by byl žalobce řádně vyzván k předložení platného řidičského průkazu, popř. listiny, která jej dočasně nahrazuje. Ke spáchání přestupku by nedošlo ani za situace, kdyby žalobce předložil policistům neplatný český řidičský průkaz a současně platný řidičský průkaz vydaný jiným státem. Obvinění se navíc žalobci nejeví jako věrohodné, pakliže nebyl neplatný řidičský průkaz policisty zadržen.
10. Závěrem žalobce namítal, že skutečným řidičem vozidla v době změření rychlosti byl pan D. T., který nechtěl být podroben silniční kontrole, pročez následně z vozidla vystoupil. V tomto ohledu se žalobce odkázal na čestné prohlášení pana T. (*pozn. soudu: k žalobě nebylo doloženo*). Správní orgány podle názoru žalobce nepředestřely úvahu vedoucí k závěru, že byl žalobce v rozhodnou dobu řidičem vozidla. Stejně tak za účelem zjištění skutkového stavu věci neprovedly žádné důkazy, které by záměnu řidičů vozidla vylučovaly.
11. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené a prvostupňové rozhodnutí zrušil, uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů soudního řízení a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

12. Ve svém vyjádření žalovaný uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí. Kromě toho poukázal na skutečnost, že bylo ve věci podáno blanketní odvolání, které žalobce doplnil na výzvu prvostupňového správního orgánu až po stanovené lhůtě, resp. ve chvíli, kdy již bylo vydáno napadené rozhodnutí. Z toho důvodu se žalovaný k jednotlivým námitkám nemohl vyjádřit.

13. Námitky uplatněné v žalobě žalovaný považoval za nedůvodné, pročež navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

14. Ve správním spisu se nachází zejména oznámení přestupku, úřední záznam, v rozhodné době platný ověřovací list rychloměru a záznam o přestupku, včetně výstupní fotodokumentace. Z úředního záznamu ze dne 1. 9. 2017 vyplývá, že žalobce předložil ke kontrole řidičský průkaz č. EC vydaný dne 30. 7. 2007, který byl neplatný.
15. Kromě toho byl do správního spisu založen výpis z evidence řidičů (tisková sestava), obsahující přehled řidičských průkazů, které byly žalobci vystaveny. Z tohoto výpisu vyplývá, že žalobci byl dne 30. 7. 2007 vydán řidičský průkaz č. EC s platností do dne 30. 7. 2017. Další řidičský průkaz č. EL s platností do dne 4. 9. 2027 byl žalobci vydán až dne 4. 9. 2017 a byl žalobcem převzat dne 11. 9. 2017.
16. Na základě těchto podkladů byl vydán příkaz ze dne 1. 11. 2017, proti kterému podal žalobce odpor. Prvostupňový správní orgán následně nařídil ve věci ústní jednání, během kterého v nepřítomnosti žalobce a jeho zmocněnce Ing. M. J. provedl dokazování obsahem policejní dokumentace, včetně návodu k použití daného typu rychloměru, obsaženého na elektronickém nosiči dat (CD).
17. Následně došlo k vydání rozhodnutí o přestupku, proti kterému podal žalobce prostřednictvím zmocněnce blanketní odvolání. K jeho doplnění pak došlo podáním adresovanému prvostupňovému správnímu orgánu až po uplynutí stanovené lhůty, a to dne 9. 4. 2018, tedy po vydání napadeného rozhodnutí.

VI. Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
19. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
20. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili výslovný nesouhlas) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
21. Žaloba **není důvodná**.
22. Žalobce předně namítal nedostatky ohledně zjišťování skutkového stavu věci ve vztahu k přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti, neboť podle něj správní orgány deformovaly důkaz v podobě záznamu o přestupku. Konkrétně argumentoval tím, že z výstupní fotodokumentace rychloměru nelze spolehlivě určit registrační značku vozidla. Krajský soud se s tímto závěrem neztotožňuje.

23. Ve správním spisu se totiž nachází celkem dva záznamy o přestupku v odlišné kvalitě, přestože se oba bez pochyby vztahují ke stejnému protiprávnímu jednání, což vyplývá z pouhého srovnání výstupní fotodokumentace a dalších údajů, které byly policisty uvedeny, popř. rychloměrem automaticky vygenerovány. Krajský soud je toho názoru, že lze z obou podkladů registrační značku vozidla (.....) bez obtíží rozpoznat.
24. V tomto ohledu proto nelze přisvědčit žalobci v tom, že by správní orgány vycházely pouze z úředního záznamu či oznámení přestupku, které byly v souladu s ustálenou judikaturou pouze podpůrným podkladem pro rozhodnutí (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014 – 70, a ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017 – 42; odkazovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).
25. Obdobně nemůže krajský soud přisvědčit žalobci v tom, že bylo pouze na základě oznámení přestupku a úředního záznamu založeno dokazování ve vztahu ke spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, spočívajícím v tom, že žalobce u sebe za jízdy neměl platný řidičský průkaz. Ve správním spisu se totiž nachází výpis z evidence řidičů obsahující přehled řidičských průkazů, které byly žalobci v minulosti vystaveny. Na základě v něm uvedených údajů je zřejmé, že se v rozhodné době jednalo o řidičský průkaz s označením EC, jehož doba platnosti skončila dne 30. 7. 2017, tedy více než měsíc před dnem provedení silniční kontroly (1. 9. 2017).
26. O vystavení nového řidičského průkazu si žalobce požádal až dne 4. 9. 2017. Pokud v této souvislosti namítal, že nebylo zjištěno, zda měl u sebe řidičský průkaz vydaný jiným státem, popř. listinu, která platnost českého řidičského průkazu dočasně nahrazuje, jedná se podle názoru zdejšího soudu o spekulativní argumentaci, která byla poprvé uplatněna až v žalobě, aniž by byla jakkoliv doložena.
27. Přestože se ve správním soudnictví zásada koncentrace řízení ve vztahu k námitkám uplatněným ve správním řízení neuplatňuje, může tento postup vykazovat znaky účelovosti, a to zejména za předpokladu, že se žalobce do oznámení přestupku na místě nevyjádřil a uvedené skutečnosti nenamítal ani v odvolání, které bylo o konkrétní důvody doplněno.
28. K tomu je navíc vhodné doplnit, že listina dočasně nahrazující řidičský průkaz může být z logiky věci vydána až ve chvíli, kdy se příslušný orgán veřejné moci dozví o rozhodné skutečnosti, která má za následek podání žádosti a vystavení nového řidičského průkazu (typicky v případě ztráty nebo odcizení). Jak již bylo uvedeno, z výpisu evidence řidičských průkazů vyplývá, že žalobce požádal o výměnu daného dokladu až po provedení silniční kontroly. O jiných dokladech opravňujících žalobce k řízení motorového vozidla sk. B v inkriminované době provedení silniční kontroly není ve správním spisu žádných stop.
29. Pokud žalobce tvrdil, že v řízení nebylo zjištěno, zda nebyl k datu spáchání přestupkového jednání držitelem řidičského průkazu vydaného cizím státem, krajský soud uvádí, že toto tvrzení žalobce ani ve správním řízení ani v řízení před soudem nijak nedoložil a není to podloženo ani obsahem správního spisu. Jedná se tedy o hypotetickou námitku, kterou se žalobce snaží přenést na správní orgány, potažmo na příslušníky Policie ČR důkazní břemeno ohledně zjišťování této skutečnosti. Z povahy

věci však zcela logicky plyne, že je to právě žalobce, který je při silniční kontrole povinen prokázat své řidičské oprávnění zákonem stanovenými doklady. Pokud by žalobce in eventum skutečně byl držitelem řidičského průkazu jiného členského státu či řidičského průkazu vydaného cizím státem podle Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) a Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949), který by ho ve smyslu ustanovení § 104 odst. 2 zákona o silničním provozu opravňoval k řízení na území ČR, a policistům ho ke kontrole nepředložil a ve správním řízení nedoložil, že ho měl v době přestupkového jednání u sebe, pak to nic nemění na správnosti zjištění skutkového stavu v řízení před správními orgány. Obdobně platí tyto závěry pro případ, že by měl žalobce u sebe jinou listinu dočasně nahrazující řidičský průkaz.

30. Ve vztahu k prokázání skutkového stavu bez důvodných pochybností je tedy podstatné, že žalobce řídil v rozhodnou dobu motorové vozidlo, což v žalobě nijak nevyvrátil, přičemž nebyl držitelem platného řidičského průkazu, jak vyplývá z výpisu z evidence řidičů.
31. Pokud se pak jedná o otázku právní kvalifikace tohoto přestupkového jednání, neztotožňuje se krajský soud s názorem žalobce, že splnil povinnost řidiče podle ust. § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť u sebe měl za jízdy řidičský průkaz (byť neplatný).
32. V tomto ohledu je totiž nutné zohlednit účel dané právní úpravy, kterým je zajistit, aby bylo možné v silničním provozu bezprostředně ověřit, zda je řidič vozidla držitelem řidičského oprávnění či nikoliv. Z podstaty věci tak nelze považovat za dostačující, pakliže má řidič u sebe řidičský průkaz, který je podle ust. § 118 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu neplatný, neboť doba jeho platnosti uplynula. Nemůže totiž nadále složit jako osvědčení správnosti informací, které jsou v něm uvedeny (k tomu srov. Bušta, P., Kněžínek, J. *Zákon o silničním provozu. Komentář*. § 6, 2016). Jinými slovy řečeno, pouze platný řidičský průkaz je veřejnou listinou osvědčující řidičské oprávnění v uvedeném rozsahu.
33. K tomu je vhodné podotknout, že obdobná právní otázka byla řešena v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 5. 2019, č. j. 32 A 28/2017-26. V daném případě bylo rozhodnuto o zrušení rozhodnutí správních orgánů z důvodu toho, že bylo předloženo neplatného řidičského průkazu posouzeno jako porušení povinnosti podle ust. § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu.
34. V tomto kontextu však nelze opomenout, že se jednalo o projednání přestupku spáchaného ještě v režimu dnes již zrušeného zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do dne 30. 6. 2017, který v ust. § 23 odst. 1 písm. f) postihoval jednání řidiče spočívající v tom, že předložil při kontrole neplatný doklad.
35. Daná skutková podstata přestupku však byla v důsledku rekodifikace přestupkového práva zrušena, protože nemohla být v nyní projednávané věci aplikována. Správní orgány tedy správně podřadily jednání žalobce pod tzv. zbytkovou skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, která může být naplněna jak porušením povinnosti mít u sebe řidičský průkaz, tak povinnosti předložit ho na výzvu policisty ke kontrole (ust. § 6 odst. 8 téhož zákona).

36. Tato skutečnost má pak zásadní vliv na požadavky ohledně zjišťování skutkového stavu. Zatímco jednání spočívající v nepředložení řidičského průkazu může být zásadně prokázáno pouze svědeckou výpovědí policistů, kterou nelze podle judikatury úředním záznamem nahradit, může být na základě výpisu z příslušného registru dovozeno, že žalobce u sebe během řízení vozidla nemohl mít platný řidičský průkaz, pokud jeho platnost skončila a nový mu nebyl vystaven.
37. Přestože tedy krajský soud nezpochybňuje, že by provedení důkazu svědeckou výpovědí policistů skutkové závěry správních orgánů posílilo, nelze jeho neprovedení považovat za vadu mající za následek nezákonnost rozhodnutí, neboť nebyly o spáchání přestupku spočívajícího v porušení povinnosti řidiče podle ust. § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu dány důvodné pochybnosti. Ze správního spisu je zcela jednoznačně prokázáno, že k datu provedení silniční kontroly dne 1. 9. 2017 žalobce nedisponoval platným řidičským průkazem a ke kontrole předložil neplatný řidičský průkaz č. EC s platností do dne 30. 7. 2017.
38. Na uvedených závěrech nic nemění ani skutečnost, že policisté nezadrželi neplatný řidičský průkaz žalobce ve smyslu § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu. Důvody pro zadržení řidičského průkazu jsou uvedeny v ustanovení § 118a odst. 1 písm. a) až h) zákona o silničním provozu a jsou totožné s aplikací institutu zabránění v jízdě, přičemž prokázání se neplatným řidičským průkazem k těmto důvodům nepatří.
39. Co se dále týče námítky žalobce, že nebyl v době měření rychlosti řidičem vozidla, jedná se o verzi skutkového stavu, která byla poprvé uplatněna až v žalobě, aniž by byla jakkoliv doložena. Přestože je podle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákonnou povinností správních orgánů zjistit skutkový stav věci bez důvodných pochybností, nelze po nich spravedlivě požadovat, aby domýšlely všechny nepravděpodobné varianty skutkového děje, resp. okolností spáchání přestupku.
40. Jak již bylo uvedeno, žalobce byl při silniční kontrole policisty ztotožněn, do oznámení přestupku se odmítl vyjádřit, nezúčastnil se ústního jednání a odvolání doplnil až po vydání napadeného rozhodnutí, přičemž v něm záměnu řidiče vůbec nenamítal. Z toho důvodu považoval krajský soud danou námítku za účelovou, mající za cíl pouze vyhnout se odpovědnosti za spáchání přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti.

VII. Závěr a náklady řízení

41. Ze všech shora uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
42. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, pročez se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. listopadu 2019

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D.,
v.r.

samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.